

му се казало, 26 д. отъ злѣ компромитиранитѣ, за сега да не се завръшатъ. Той обаче и внимание необърналъ на тѣзи думи.

Съ пристиганието си въ Пловдивъ, Венецияни съобщилъ на своитѣ единородци че сж приети и тѣ почнали да товаратъ коля съ покщнина, съ дѣца, жени и потеглили.

На 11 Юний 1879 г., тѣ пристигнали до Карлово, сѣрели колята на Балабановий мостъ и като взели да си припомнуватъ извършенитѣ преди двѣ години отъ тѣхъ надъ невинното и беззащитно тогава българско население предателства, грабежи, гонения и подигравания, не се осмѣлявали да влезжтъ въ града. Цѣлъ часъ се колебаха и тогава съ растреперени сърдца, съ прежълтели отъ страхъ лица, заловили улицата за въ града, нѣ като бѣхж изровили карловци даже и основитѣ на кщщата имъ, врѣменно слезнали въ голѣмия конакъ на мюгевелията.

Като почнали да растоварятъ донесената покщнина, случайно минала отъ тамо Лала Цвѣткова, видѣла въ ржцѣгѣ на еврейката Саруча своята черга и почнала да я дрѣпа. Саруча която въ начало неискаше да испусне чергата и казвала: „я черга некрала, на сокакъ нашла“, оставила чергата и на въртѣ побѣгнала.

Ботѣо Божиновъ на когото тримата братя бѣха обѣсени, стоката въ магазията имъ отъ 4000 лири обрана и повечето вещи ограбени отъ еврейтѣ отколкото отъ башибозуцитѣ, щомъ видѣлъ предъ очитѣ си двама отъ обирачитѣ: Презенти и Аврама Мизанъ, като върбовъ листъ се растрепералъ и на Презенти казалъ: „и ти ли, о безсрамнико, съ калпакъ на глава се завърна надирѣ“!

Женитѣ на Петра кожухара и на долгеръ Христа, майката на Ивана Велковъ и много други гражданки, събрали се около еврейтѣ, една иска приката на дѣщеря си, която ѝ ограбили, друга иска синтъ си, когото предали, третя мжжтъ си и еврейтѣ като видѣли че българитѣ не сж забравили, вѣчно незабравимитѣ тѣхни безчеловѣчни дѣла, за които заслужено могатъ да бждатъ наказани, спрели растоварванието на покщнината, а пакъ нѣкои отъ тѣхъ, веднага въ колята се нахвъртали.

По вѣстниците, разумѣва се, извѣстие нѣмало, нито камбанитѣ ударили, нито пакъ глашатая викалъ, нѣ какъ и отъ гдѣ се извѣстили женитѣ въ Карлово, та като пчели на ко-